

σήμερον όμως είναι μία των σπανιωτέρων ασθενειών τόν περιορισμόν της νόσου ταύτης, τόν όφειλομεν αναμφιβόλως εις τούς ψεκασμούς, διά βορδιγαλίον πολτού κατά του περονόσπορου.

Συμπτώματα της ασθeneίας

Η ανθράκωσις προσβάλλει τὰ φύλλα, τούς βότρεις, τούς κλάδους της άμπέλου επί των οποίων σχηματίζει πλήθος μικρών κηλίδων, αί όποια περιβάλλονται από μαύρην ή ισόχρουν ζώνην τό έσωτερικόν της κηλίδος είναι τεφρόχρουν, σχεδόν λευκόν.

Εις τό κέντρον τουτο της κηλίδος οί φυτικοί ιστοί άποσυντίθενται και λείπουν άν πρόκειται περί λεπτών μερών του φυτού ως τὰ φύλλα, ένω εις τούς κλάδους σχηματίζουν έλκη. Τά συμπτώματα ταύτα της δημιουργίας όπών επί των φύλλων ή έλκων επί των κλάδων όμοιάζουν προς τας ζημίας της χαλάζης.

Εις τὰ φύλλα αί κηλίδες είναι συνήθως στρογγύλαι και έχουν διάμετρον 1—3 και πολλάκις 5 χλσμ. Αί κηλίδες αυται, εάν τό φύλλον είναι νέον και δέν συνεπλήρωσε την ανάπτυξίν του, προκαλούν την παραμόρφωσιν του έλάσματος. Συχνή δέ είναι εις τας σοβαράς προσβολάς, ή ύπαρξις φύλλων, τὰ όποια φέρουν πτυχάς ή είναι άκανονίστως έσχισμένα.

Η ανθράκωσις προσβάλλει ιδίως τὰ άκρα των βλαστών όσον δέ προχωρούμεν προς την βάση του κλάδου τόσον αί κηλίδες είναι άραιότεραι. Εις την κορυφήν των βλαστών, αί προσβολαί φαίνονται μαύραι και ως νά εκάησαν, έξ ου και τό όνομα της ασθeneίας. Τά έλκη τὰ όποια σχηματίζονται εις τούς κλάδους είναι συχνάκις άροκετά μεγάλα, διότι περισσότεραι της μιάς κηλίδες ένούνται εις την περιφέρειαν των έλκων εύρίσκονται ύποτυπώδη σκληρώτια, τὰ όποια

χρησιμεύουν διά την διατήρησιν του μύκητος κατά τόν χειμώνα επί του φυτού.

Η προσβολή των νέων βοτρώων, τούς προσδίδει έν χρώμα μέλαν, και τούς ξηραίνει τό αυτό συμβαίνει και εις τας όψιμωτέρας προσβολάς, αί όποια κατορθώνουν νά θίξουν την ράχιν των βοτρώων. Συνηθεστέρα όμως είναι ή κηλιδωσις των ραγών εάν ή κηλιδωσις αυτη γίνη ένωρις οί καρποι αύξάνουν άνίσως, ή επιδεرمىς των σχίζεται και τό έσωτερικόν του καρπού σήπεται, τη βοηθειά διαφόρων δευτερογενών παρασίτων.

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Η ασθeneia αυτή, ή όποια όφείλεται εις τόν Gloesporium Ampelophagum δέν συναντάται σήμερον ει μη μόνον εις τας πολυ ύγρας τοποθεσίας και τὰ πολυ ύγρα έδάφη. Θά ήτο δυνατόν νά διακριθώμεν δύο περιόδους προσβολών, μίαν ένωρις την άνοιξιν εις τὰ φύλλα και μίαν τό φθινόπωρον εις τούς βότρεις. Κατά τὰ έτη των επιδημιών δύνανται νά γίνουν πολλαί διαδοχικαί μόλυνσεις, διότι ό χρόνος της επώασεως είναι βραχύς. "Εξ ήμερας μετά την μόλυνσιν σχηματίζονται τὰ σπόρια τὰ όποια δύνανται άμέσως νά προκαλέσουν νέαν μόλυνσιν. Συνήθως ή ασθeneia αυτή δέν άπαιτει ιδιαιτέραν καταπολέμησιν εις τας περιφέρειας εις τας όποιας ψεκάζων έπιμελώς διά τόν περονόσπορον. Τό πολυ εις τας περιφέρειας όπου ένδημει ή ασθeneia νά γίνεται εις επί πλέον ψεκασμός διά βορδιγαλίον πολτού 20% (ή άλλον φυτοφαρμάκον) ένωρις πρό της άνθήσεως. Εάν εις τινα περιφέρειαν, ή ασθeneia προσβάλλει τούς βλαστούς, συνιστάται ένας χειμερινός ψεκασμός εις την εποχήν της έξογκώσεως των όφθαλμών διά πολτού περιέχοντος 30% θεικόν σίδηρον και 1% θεικόν όξυ 53° Be. Ο ψεκασμός